

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCXV. Differentia 13. Ludere Convivii causâ sacri Canones prohibent,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

quemadmodum hodie plerisque in locis, præsertim Imperio Romano subiectis exulare cernimus. Non sapere civitates, ait S. Chrysoſt. Homil. de Davide & Saule, quibus ludus pro reſeria habetur. Neque enim ludi ſunt inanis gloriæ cupiditates, quæ ad afficiendum morte adeo ſunt immiſericordes.

IV. Non tamen prohibentur innocua certamina, & ludi, quibus ad ſeriam pugnam erudiantur, & confirmantur militum animi, iisque plurimum creviſſe virtutem bellicam cenſet *Adrianus Contzen l. 8. Polit. c. 20. §. Hinc enim, ubi etiam haſtiludiorum leges promulgar.*

CCXV.

DIFFERENTIA 13.

Ludere Convivii cauſâ ſacri Canones prohibent, c. Inter, de exceſſ. prælat. c. Commeſſationes, diſt. 20. Leges verò permittunt: l. Quid inconvivio, ff. de aleator. Galvanus §. Decianus l. 2. c. 19. n. 16.

I. *In c. Inter dilectos filios, de exceſſ. prælat. mentionit de ludis voluptuoſis, qui extirpandi ſunt. Ludebant nimirum etiam clerici, de ſymbolis, & convivio exhibendo; quæ conſuetudo reprobatoretiã in c. 16. 11. & 12. diſt. 44. Non oportet miniſtros aleatis, vel quolibet clericos vel etiam laicos Chriſtianos ex ſymbolis (vulgò *commeffalia vocant*) convivio celebrare. Item, nõ liceat Sacerdotes, vel clericos convivio facere de conferſis. Nimirum arma clericorum non ſunt aleæ, taxilli, globi, tabellæ, & ſimilia, ſed preces, & lacrymæ. Habitus, quem geſtant luctui, quàm ludo aptior eſt. *Domin. Sorol. 4. de iuſtit. q. 5. art. 2. Concluſ. 2.* Non reprehenduntur tamen peregrini ſimul euntes, & ſcholares ſimul in eodem hoſpicio commorantes, qui ſimul faciunt duodena, & ſymbola, vel etiam foris ad fontes, vel ad alium locum amœnum, vel quæ ſunt ad quotidianum uſum, ut faciunt milites. *Cardin. Turrecrem. in c.**

Non oportet, diſt. 44. ſimiliter clericis licet convivia inſtruere ex conferſis pauperum cauſâ, c. Si qui deſpicit, diſt. 42.

II. Legibus permitti ejuſmodi ludos ex l. *Quæ in convivio, de aleator. liquet.* Quod in convivio veſcendi cauſâ ponitur, in eam rem familia ludere permittitur. Si ſervus, vel filius ſam. victus fuerit, patri vel domino competit repetitio. Vbi hanc *maximam* format marginalis *Gloſſa Gottofredi*: Aleã ludere convivii cauſâ licet. Verùm alii aliter apud *Clarum §. Ludus*: Certè, qui ludorum incommoda, damnaquæ cum animo ſuo rectè computarint, in eam facile ſententiam conſentiet, ut ſacris ſimul, & profanis hominibus interdican- tur. Sed quis enumerat?

Tunc ſanus incauti, ſtudioquæ aperimur ab ipſo,

Nudaquæ per ludos pectora noſtra patent.

Ira ſubit, deforme malum, luctuquæ cupido,

Invidiaquæ, & rixaquæ, ſollicituquæ, dolor.

G g 3

Omnia

*Omnia dicuntur, resonat clamoribus aether,
Invocat iratos & sibi quibus Deos.*

Nulla fides tabula: qua non per vota petuntur?

*Et lacrymis vidi saepe madaera genus:
Ovid. l. 3. am.*

Sic ille de animæ noxa, & divina offensa parum sollicitus. Aliter ergo dicamus: In ludo invenitur 1. lucrandi studium, & cupiditas, quæ omnium malorum radix est. 2. voluntas spoliandi proximum, id est, rapina. 3. Coacervatio mendaciorum, verba obscæna, otiosa, vana. 4. Blasphemix, & maledicta. 5. corruptio multorum, qui ad

spestandum, & concupiscendum veniunt. 6. Scandalum bonorum, & innocentium. 7. amissio pretiosi temporis. 8. pugna & rixa. 9. contemptus prohibitionis S. M. Ecclesiæ. Ita fere Archid. in c. Episcopus, dist. 35. adde S. Antoninum, qui Part. 2. tit. 1. c. 23. tot vitia enumerat, quot cubi lusorii notis signati sunt. De eod. agit Azor. III. l. 5. c. 24. & seq. Jacob. de Grassis Part. 2. l. 3. c. 8. Item Comitolus l. 3. q. 10. ubi ea, quæ de ludis per Theologos, & Summistas agitare solent, decem theorematibus complectitur.

TITVLVS XVI.

De pœnis.

Columnas Reip. duas supplicium, & præmium esse, Solonis effatum est, multo usui, & tempore comprobatum. Bonis hoc experitur, malis illud formidini est. Genera multa pro noxarum numero: de quo alibi. Nunc quo dissidio leges, & Canones distent, disquirendum,

CCXVI.

DIFFERENTIA I.

Iure Canonico alie pœna, alie iure civili infliguntur, c. Sicut, d. st. 68. c. Placuit, D. 18. c. Ad reprimend. de off. ordin. l. Si quis fortè, §. Nunc genera, cum sequentibus, ff. de pœn. Bartol. 117. Ioann. Bapt. à S. Blasio 182. Canisius 9.

I. **D**E hac differentia accuratè Decianus l. 2. c. 20. ubi ante omnia notat pro nullo crimine quantumvis gravi à Iure Canonico pœnam sanguinis infligi, c. Inter hac 23. q. 2. c. Sententiam. Ne clericis, vel monachi. Vbi Concil. Lateran. præcipit, ne ullus clericus sententiam sanguinis, aut dicit, aut pro-